



Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.  
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3072/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 57. § (2) bekezdésével és 58. §-ával szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

#### Indokolás

- [1] 1. A dr. Pál-Szántó Ágnes ügyvéd által képviselt kiskorú indítványozó, valamint törvényes képviselői (a továbbiakban: indítványozók) alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő.
- [2] Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszuk szerinti kérelmük arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 57. § (2) bekezdése és 58. §-a alaptörvény-ellenességét, és azokat az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.
- [3] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ára való hivatkozás nélkül „támadott bírói döntések”-ként megjelölve kifogásolja a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.533/2025/2. számú végzését, valamint a Veszprémi Törvényszék 12.K.700.220/2025/14. számú jogerős ítéletét, de a bírói döntések alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló határozott kérelmet nem tartalmaz.
- [4] A fentiek figyelembe vételével az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt annak tartalma alapján az Eütv. 57. § (2) bekezdése és 58. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványként értékelte, s ennek megfelelően vizsgálta.
- [5] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a törvényszék által megállapított tényállása szerint a kiskorú indítványozó (alapügy I. rendű felperese) oktatási intézményének védőnöje 2024. november 19-én jelzéssel élt a [...] Vármegyei

Kormányhivatal [...] Járási Hivatalához (alapügy alperese), hogy a kiskorú indítványozó életkorhoz kötött kötelező, 12 éves korban esedékes iskolai kampányoltás keretében végzett Hepatitis B elleni védőoltása elmaradt.

- [6] A védőnő által tett bejelentés alapján az alperes végzésével hivatalból eljárást indított az életkorhoz kötött védőoltás beadása tárgyában és nyilatkozattételre hívta fel a kiskorú indítványozó szüleit (alapügy II. és III. rendű felperese). Nyilatkozatukban egy orvos szakvéleményére hivatkozva előadták, hogy az I. rendű felperes epilepszia betegségben szenved, csecsemő korában is már számos, oltástól származó mellékhatás jelentkezett nála. Állították, hogy az Eütv. 58. § (3) és (3a) bekezdései szerint mentesítési eljárás lefolytatása szükséges.
- [7] Az eljárás során az alperes a tényállás tisztázása körében nyilatkozattételre hívta fel az iskolai védőnőt, továbbá a gyermek házi orvosát, valamint beszerezte a gyermek neurológus kezelő orvosának véleményét az I. rendű felperes betegsége vonatkozásában. A neurológus több mint 4 éven keresztül volt az I. rendű felperes kezelő orvos, az utolsó kontroll 2024. október 22. napján volt, amelynek alapján csak panasz vagy roham ismételt jelentkezése esetén szükséges kontroll vizsgálat. Az I. rendű felperest a kezelő orvos a tartós rohammentes állapotra is tekintettel 2024. október 22. napján gyógyultnak nyilvánította. Az iskolaorvos, valamint a védőnő úgy nyilatkozott, hogy a felperesek a Hepatitis B védőoltás beadása iránt nem jelentkeztek.
- [8] A fentiekre tekintettel az alperes határozatával kötelezte a II. rendű és a III. rendű felpereseket, hogy a határozat véglegessé válását követően 15 napon belül az I. rendű felperessel együtt, előre egyeztetett időpontban jelenjenek meg az iskolaorvosnál az életkorhoz kötött 12. életévben esedékes iskolai kampányoltás keretében végzett Hepatitis B elleni védőoltás beadatása céljából. Az alperes rögzítette, hogy nem áll rendelkezésre olyan okirat, dokumentum, amely azt támasztaná alá, hogy az I. rendű felperes vonatkozásában az elmaradt, kötelező iskolai kampányoltás keretében végzett Hepatitis B védőoltás beadása kontraindikált lenne, a szakorvosi vélemény ezt nem támasztja alá és a felperesek sem tudtak olyan, az oltás halasztásának vagy mentesítés alapjául szolgáló körülményt igazolni az eljárásban, amely a mentesítés alapjául szolgálhatna. Kiemelte, hogy az Eütv. 58. § (3) és (3a) bekezdései alapján mentesítésre csak a meghatározott törvényi feltételek fennállása esetében van helye.
- [9] A felperesek (indítványozók) az alperes határozata ellen közigazgatási pert indítottak, keresetükben elsődlegesen az alperes határozatának akként történő megváltoztatását kérték, hogy a bíróság mentesítse az I. rendű felperest az életkorhoz kötött Hepatitis B oltás alól, másodlagosan az alperesi határozat megváltoztatását akként kérték, hogy az alperes eljárását a bíróság az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 48. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel függeszse fel. Harmadlagosan pedig kérték az eljárásnak a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény

123. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján történő felfüggesztését továbbá az alperes perköltségben történő marasztalását.

- [10] Az elsőfokon eljáró Veszprémi Törvényszék 12.K. 700.220/2025/14. számú jogerős ítéletével a felperesek keresetét elutasította. A törvényszék alapos vizsgálat eredményeként megállapította, hogy „az I. rendű felperes a védőoltás felvételére köteles, esetében nem igazolt a védőoltás alóli mentesítés fennállta, a védőoltás felvételére pedig nem vitatottan nem került sor, az Eütv. 58. § (6) és (7) bekezdéseit együttesen értelmezve az alperes a védőoltás elrendeléséről jogszerűen határozhatott és kötelezhette a II. és III. rendű felpereseket, mint az I. rendű felperes törvényes képviselőit a megjelenési kötelezettség teljesítésére. [...] Mindezekre tekintettel pedig, a felperesek keresetében felhozott okokból az alperesi határozat az oltásra kötelezés tárgyában nem minősül jogszabálysértőnek, amelyre tekintettel a bíróság a felperesek keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdésének *a*) pontja alapján, mint alaptalant elutasította” (Lásd a jogerős ítélet [53]–[54] bekezdéseit).
- [11] Az elsőfokú ítélettel szemben az indítványozók (felperesek) felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.533/2025/2. számú végzésével a Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ab*) és *ad*) alpontjaira, valamint *b*) pontjára alapított felülvizsgálati kérelmet megvizsgálva megállapította, hogy a befogadás törvényi feltételei nem állnak fenn. Ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.
- [12] Ezt követően az indítványozók alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszukban az Eütv. 57. § (2) bekezdése és 58. §-a alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését az Alaptörvény több rendelkezésére [II. cikk, XV. cikk (2) bekezdése, XVI. cikk (1) és (2) bekezdései] hivatkozással kérték.
- [13] Alkotmányjogi panaszukban arra hivatkoztak, hogy a „kötelező oltások rendszere”, amelyet az Eütv. „57. § (2) bekezdése és 58. §-a rögzít, sérti az emberi méltósághoz és az élethez való jogot, továbbá megsérti a gyermekek testi integritásához és a szülők döntési szabadságához fűződő jogokat.” Állították továbbá, hogy az „állam ezzel a legvédtelenebbeket – a gyermekeket – teszi ki a legnagyobb kockázatnak, és ezzel megsérti az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltóságot, a XVI. cikkben rögzített gyermekvédelmi kötelezettséget és a XV. cikk (2) bekezdésében szereplő hátrányos megkülönböztetés tilalmát.”
- [14] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. §, illetve 26. § (1) bekezdése

szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.

- [15] 3.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozók a kúriai végzéssel zárult ügyben felperesek voltak, jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, magánszemélyként indítványozói jogosultsággal rendelkeznek.
- [16] 3.2. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak. Az indítványozók az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben terjesztették elő az alkotmányjogi panaszukat.
- [17] 3.3. Az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozással az indítványozók az Eütv. 57. § (2) bekezdése és 58. §-a Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát kérték. A határozott kérelem feltételeit az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének a)–f) pontjai rögzítik, melyeknek az alkotmányjogi panasz a támadott rendelkezéseket, az Eütv. 57. § (2) bekezdése és 58. §-át érintően nem felel meg.
- [18] Megállapítható, hogy az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó alaptörvényi és törvényi rendelkezéseket; megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezést, továbbá az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit; tartalmaz kifejezett kérelmet a támadott jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére.
- [19] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjai szerint az alkotmányjogi panasznak meg kell jelölnie az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, illetve egyértelmű indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény indítványban felhívott rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Eütv. 57. § (2) bekezdésével és 58. §-ával szemben előterjesztett alkotmányjogi panasz e követelménynek nem tesz eleget, mert nem tartalmaz alkotmányossági érvelést magában foglaló egyértelmű indokolást azt érintően, hogy miért tartja az Eütv. 57. § (2) bekezdését, illetve 58. §-ának egészét az Alaptörvény indítványban megjelölt egyes rendelkezéseibe ütközőnek.
- [20] Az Eütv. indítványban megjelölt 57. § (2) bekezdése jogalkotási felhatalmazást ad azon fertőző betegségek rendeleti meghatározására, amelyek esetében kötelező védőoltás elrendelésének van helye.

- [21] Az Eütv. 58. § (1) bekezdése a kötelező védőoltás elhalasztásáról rendelkezik. Ehhez kapcsolódóan a (2) bekezdés, illetve a (2a) bekezdés az elhalasztott kötelező védőoltás pótlását, illetve minderről az egészségügyi államigazgatási szerv írásbeli értesítését teszi kötelezővé. Az Eütv. 58. § (3) bekezdése, illetve (3a) bekezdése szerint az illetékes egészségügyi államigazgatási szervnél meghatározott feltételek esetén kérelmezni lehet a kötelező védőoltás alóli mentesítést, s e kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt, mely szakvélemény vagy a szakvélemény kiadásának megtagadása közigazgatási perben vitatható. Az Eütv. 58. § (4) bekezdése előírja, hogy a mentesítési eljárás alatt az adott védőoltás elrendelésének vagy a védőoltás igénybevételére vonatkozó kötelezettségre irányuló írásbeli felszólításnak nincs helye, s a mentesítési eljárás alatt a védőoltást korábban elrendelő határozat sem hajtható végre. Az Eütv. 58. § (5)–(6) bekezdése nyilvántartási, illetve értesítési kötelezettséget állapít meg. Az Eütv. 58. § (7) bekezdése előírja, hogy ha a védőoltás igénybevételére köteles személy e kötelezettségének írásbeli felszólításra sem tesz eleget, az egészségügyi államigazgatási szerv a védőoltást elrendeli; az egészségügyi államigazgatási szerv pedig közvetlen járványveszély fennállása esetén – a veszélyhelyzet szerint meghatározott védőoltások köre tekintetében – a határozatot azonnal végrehajthatóvá nyilváníthatja. Az Eütv. 58. § (8) bekezdése a védőoltásról igazolás kiadását teszi kötelezővé. Az Eütv. 58. § (9) bekezdése szerint a védőoltás hatékonyságának megállapítása céljából elrendelhető a beoltott személy orvosi vizsgálata, illetve vizsgálati anyag szolgáltatása. Az Eütv. 58. § (10) bekezdése az állam kártalanítási kötelezettségét állapítja meg a védőoltás adásával összefüggésben. Az Eütv. 58. § (11) bekezdése pedig meghatározza, hogy a (7) bekezdés alkalmazásában mi minősül közvetlen járványveszélynek.
- [22] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz önálló, alkotmányjogilag releváns összefüggést bemutató érvekkel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy az Eütv. indítványban támadott 57. § (2) bekezdése, illetve 58. §-ának egésze, vagy annak egyes rendelkezései az előbbieken ismertetett, több részkérdésre kiterjedő szabályozással, miért sérti az Alaptörvény indítványban felhívott egyes rendelkezéseit [II. cikk, XV. cikk (2) bekezdése, XVI. cikk (1) és (2) bekezdései]. Ezért az indítvány, az Eütv. 57. § (2) bekezdését és 58. §-ának egészét támadó részében nem tesz eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjában foglalt követelménynek, így – az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatának megfelelően – „annak elbírálására nincs lehetőség” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}.
- [23] Miután az indítvány egyrészt nem felelt meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjaiban írt feltételeknek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. május 5.

*Dr. Handó Tünde s. k.,*  
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

*Dr. Cziné Ágnes s. k.,*  
alkotmánybíró

*Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Márki Zoltán s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Schanda Balázs s. k.,*  
alkotmánybíró